

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9-12 wp.
Redakcja od godz. 1-2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 180.
Miesięcznie . „ 60.

M. ŁÓDZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 10.-Przedtekstem Mk. 25.-- za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 2marki za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 20.-

Cena egzemplarza 20 Marek

№ 36. (99.)

Łódź, wtorek, 6 września 1921 r.

Rok III.

Edward Grabowski.

Wiek rodziców dzieci urodzonych w trzyleciu 1918 - 1920.

Wiek rodziców może być badany tylko dla dzieci ślubnych; dla nieślubnych posiadamy tylko daty o wieku matek; dla ogółu urodzonych ten przeto tylko wiek może ulec badaniu. Ogólna liczba urodzonych w trzyleciu 1918—1920 według wieku matek rozkłada się w sposób następujący:

Dla urodzeń żywych:

Wiek matek lat	Dzieci obu płci	chłopc.	dziewcz.	Na 100 urodzonych dzieci chłopc. dziewcz.		
				przypada na wiek matki		
Ogółem wiek znany	24960 24397	12948 12647	12012 11750	— 100,0	— 100,0	— 100,0
16—20	1004	540	464	4,1	4,3	3,9
21—25	5944	3031	2913	24,4	24,0	24,6
26—30	7614	3951	3663	31,2	31,2	30,6
31—35	5327	2744	2583	21,8	21,7	22,0
36—40	3492	1834	1658	14,5	14,5	14,9
41—45	871	469	402	3,6	3,7	3,4
46—50	119	66	53	0,5	0,6	0,5
51—55	14	6	8	0,1	0,0	0,1
56—60	12	6	6	0,0	0,0	0,0
niewiad.	563	301	262	—	—	—

Najwięcej urodzeń żywych przypada na wiek matki od 26 do 30 lat; prawie co trzecie dziecko przychodzące żywo na świat ma matkę w tym wieku. Oba pięciolecia sąsiadujące z tym najpłodniejszym wiekiem matki—wiek jej 21—25 lat i 31—35 są również wysoce płodne; jednak [na pięciolecie 21—25 lat przypada blisko czwarta część matek, gdy na pięciolecie 31—35 lat — nieco mniej—21,8 proc. Ogółem na 100 matek dzieci urodzonych żywo przypada na omawianie 15-olecie — lat 21 — 35 aż 77,4%.

Na pozostałe 22,6 proc. ogólnej liczby matek 14,3 proc. przypada na wiek od 36 do 40 lat. Ogółem przeto 91,7 proc. matek znajdowało się w wieku od lat 21 do 40.

Poza tym płodnym wiekiem kobiet macierzyństwo zdarza się rzadziej; z pośród pozostałych 8,3 proc. połowa (4,1 proc.) przypada na macierzyństwo wczesne (poniżej lat 20); 3,7 proc.—na macierzyństwo późne, w wieku 41—45 lat. W wieku ponad 45 lat matki trafiają się zupełnie rzadko; jednak na pięciolecie od 46 do 50 lat przypadło aż 119 matek w rozpatrywanym trzyleciu; za to późniejsze jeszcze macierzyństwo należy do wyjątków; matek w wieku ponad 50 lat było w trzyleciu 26, a przytym po jednej w wieku lat 59 i 60, 5 w wieku 58 lat i t. d.

Matki nieślubne wśród kobiet starszych trafiają się rzadziej, niż wśród ślubnych; w trzyleciu rozpatrywanym było matek nieślubnych 1131; z tej liczby w wieku znanym 1014, a mianowicie w wieku lat:

16—20	— 155,	t. j. 15,3 proc.	36—40	— 58	t. j. 5,7 proc.
21—25	— 445	" 43,8 "	41—45	— 12	" 1,2 "
26—30	— 239	" 23,6 "	46—50	— 7	" 0,7 "
31—35	— 95	" 9,4 "	51—54	— 3	" 0,5 "

Stwierdzamy, że najwięcej matek nieślubnych przypada na okres od 21 do 25 lat wieku kobiety, gdy naogół najpłodniejszym okresem u kobiet jest pięciolecie następne — od 26 do 30 lat; przyczyny są tu zrozumiałe; matki nieślubne ponoszą konsekwencje swej młodości i niedoświadczenia; wśród kobiet starszych zdarzają się rzadziej.

Również kolosalną jest różnica w odsetku wczesnego macierzyństwa przed 20-ym rokiem życia w odsetku ogółu matek i matek nieślubnych: na 100 matek zaledwie 4,1^o/₁₀₀ znajduje się w wieku poniżej 21 lat, a na sto matek nieślubnych aż 15,3^o/₁₀₀.

Na wiek do lat 25 przypada wśród ogółu matek zaledwie 28,5^o/₁₀₀, gdy wśród matek nieślubnych aż 59,1^o/₁₀₀.

W stosunkach wieku po 30-ym roku życia różnice pomiędzy ogółem matek, a matkami nieślubnymi nie ujawniają się tak mocno, choć z powyższego wynika, że wypadki nieślubnego macierzyństwa w wieku ponad 30 lat zdarzają się rzadko, stanowiąc 17,3^o/₁₀₀ ogółu wypadków.

Te wielkie różnice w stosunkach wieku matek ślubnych i nieślubnych są w najwyższym stopniu charakterystyczne i pouczające.

Wiek ogółu matek dzieci nieżywo urodzonych w trzyleciu rozpatrywanym przedstawia się, jak następuje:

Wiek matek dzieci urodzonych nieżywo 1918—1920.

Wiek matek dzieci urodzonych nieżywo	Ogółem urodzon. nieżywo.			Na 100 urodzonych		
	Dzieci obu płci	Chłop.	Dziew.	Dzieci obu płci	Chłop.	Dziew.
Ogółem	968	557	411	—	—	—
Wiek znany	490	274	216	100,0	100,0	100,0
16—20	34	18	16	7,0	7,0	7,4
21—25	108	56	52	22,0	20,0	24,0
26—30	138	80	58	28,0	29,0	26,6
31—35	98	53	45	20,0	20,0	21,0
36—40	80	46	34	16,0	16,5	15,5
41—45	28	18	10	6,0	6,0	5,0
46—50	4	3	1	1,0	1,5	0,5
51—55	—	—	—	—	—	—
56—50	—	—	—	—	—	—
Niewiadomy	478	283	195	—	—	—

Wśród nieżywo urodzonych stosunki rozpatrywane nie wykazują głębszej różnicy z urodzonymi żywo; najwięcej matek przypada na wiek lat 26—30 zarówno wśród dzieci nieżywo urodzonych jak i wśród urodzonych żywo (28 proc. wśród nieżywo urodzonych, 31,2 proc. — wśród żywo). Matki w wieku ponad 30 lat stanowią wśród nieżywo urodzonych 23 proc. ogółu, gdy wśród urodzonych żywo — 18,5 proc. Zdawałoby się przeto, że wśród kobiet starszych jakoby częściej zdarzają się porody dzieci nieżywych; również wśród matek bardzo młodych — w wieku poniżej lat 21: na 100 matek dzieci nieżywo urodzonych aż 7 przypada na wiek poniżej lat 21, gdy odpowiedni odsetek dla matek dzieci żywo urodzonych stanowi zaledwie 4,1 proc.

Dla matek dzieci nieślubnych urodzonych nieżywo w trzyleciu rozpatrywanym stosunki przedstawiają się w sposób następujący:

Wiek matki nieślubnej	urodzeń nieżywych	%
Wiek znany	68	100,0
Lat 16—20	14	20,6%
21—25	25	36,8
26—30	12	17,6
31—35	12	17,6
36—40	4	5,9
42	1	1,5
nieznany	51	—

Zestawiając te stosunki wieku matek nieślubnych ze stosunkami matek nieślubnych dzieci żywo urodzonych, stwierdzamy: macierzyństwo dzieci zarówno żywych jak i nieżywych zdarza się wcześniej wśród nieślubnych niż wśród ślubnych. Poza tym głębszych różnic pomiędzy wiekiem matek dzieci urodzonych żywo i nieżywo nie ujawniają się zbyt wyraźnie.

Wiek ojców dzieci badać można tylko dla dzieci ślubnych.

Stosunki przedstawiają się w sposób następujący: Z ogólnej liczby urodzeń żywych w trzyleciu 24960 na urodzenia ślubne przypada 28829; z tej liczby wiek nieznany ojca przypada w 525 wypadkach; pozostałe 23304 urodzone ślubne dzieci żywe posiadały ojców w wieku lat:

Wiek ojca	obie płci	chłopców	dziew.	obie płci	chł.	dziew.
Ogółem wiek znany	23304	12097	11207	100,0	100,0	100,0
lat 18—20	174	92	82	0,8	0,8	0,8
21—25	2615	1349	1266	11,2	11,1	11,3
26—30	6010	3088	2927	25,8	25,5	26,1
31—35	6372	3511	3061	27,4	27,3	27,3
36—40	4405	2278	2127	18,9	18,8	19,0
41—45	2324	1228	1096	10,0	10,2	9,8
46—50	95	53	45	4,2	4,4	4,0
51—55	289	152	137	1,2	1,2	1,2
56—60	89	48	41	0,4	0,4	0,4
61—65	30	17	13	0,1	0,1	0,1
66—70	8	5	3	0,0	0,0	0,0
71—75	2	1	1	0,0	0,0	0,0
79	1	1	—	0,0	0,0	0,0

Z tablicy powyższej stwierdzamy, że najwięcej jest ojców ślubnych w wieku od 31 do 35 lat (27.4 proc.), gdy matek najwięcej jest w pięcioleciu poprzednim od 26 do 30 lat. Jednak i ojców w tym wieku jest bardzo dużo — 25.8 proc. ogółu; na 10-cio lecie od 26 do 35 lat przypada przeto ojców 53.2 proc. ogółu, a matek na ten sam okres wieku przypada 52.9 proc.; stwierdzamy przeto że okres od 26 do 35 lat życia jest w małżeństwach okresem największej płodności; jednak u kobiet pierwsze lata tego okresu są płodniejsze, u mężczyzn — ostatnie.

Różnica pomiędzy wiekiem ojców i wiekiem matek występuje dla okresu życia do lat 25: na 100 ojców w wieku do lat 25 stwierdzamy zaledwie 12.0 proc., a na 100 matek aż 28.8. Tu tkwi największa różnica. Również różnica jest znaczna dla dziesięcioletniego okresu życia po 35 latach. Na 100 ojców w wieku lat 36 — 45 jest aż 28.9 proc., a na 100 matek — zaledwie 17.9 proc. Matki w wieku ponad 45 lat wydarzają się tylko wyjątkowo — 0.6 proc. ogółu wypadków, gdy wśród mężczyzn ojcowie w wieku ponad 45 lat stanowią blisko 6 proc. ogółu ojców.

Wiek ojców dzieci niezwo urodzonych w trzyleciu rozpatrywanym, przedstawia się, jak następuje:

Wiek ojca	Ogółem	chłopc.	dziewcz.	w procentach		
				obie płci	chłopc.	dziewcz.
Ogółem lat	422	243	179	100,0	100,0	100,0
20	1	1	—	0,2	0,2	—
od 21 do 25	41	24	17	9,8	10,1	9,5
26 — 30	104	60	44	24,6	24,7	24,5
31 — 35	92	46	46	21,8	18,9	25,7
36 — 40	93	55	38	22,1	22,6	21,2
41 — 45	45	26	19	10,7	10,7	10,6
46 — 50	31	22	9	7,3	9,5	5,1
51 — 55	11	7	4	2,6	2,9	2,2
56 — 60	2	1	1	0,5	0,2	0,6
61	1	—	1	0,2	—	0,6
70	1	1	—	0,2	0,2	—

Stwierdzamy największą liczbę ojców dzieci niezwo urodzonych w wieku od 26 do 30 lat, gdy dla dzieci urodzonych żywo najwyższy odsetek przypada na pięciolecie następne od 31 do 35 lat; głębszych różnic pomiędzy wiekiem ojców dzieci urodzonych żywo i niezwo dopatrzeć się trudno.

Dział sprawozdawczy.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

41 (III sesji) w 2-gim terminie, zg. z § 31 D. o S.M. posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 30 sierpnia 1921 r.

Komplet radnych: 69. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 30. Obecnych członków Magistratu 6.

Posiedzenie otworzył o g. 7 m. 35 wiecz. zastępca przewodniczącego r. St. Rapalski, w obecności 32 członków R. M. (liczba ta stopniowo powiększa się do 36), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. sekretarzy: F. Wójcika, i A. Utę, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Oświadczenie przewodniczącego, iż z powodu niedojścia do skutku posiedzenia w pierwszym terminie, wyznaczonego na godz. 6-tą, posiedzenie obecne, jako w drugim terminie, jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

2. Zawiadomienia radnych: Bermana, Boryławskiego, Braude, Chwalbińskiego, Danielewicz, Helmana, Kapłana, Kenigsberga, Kerona, Kotkowskiego, Koźmińskiego, Kropia, Langlebena, Macińskiego, Nakielskiego, Praszkiara, Remiszewskiego, Rosenblatta, Rzewskiego, Wajsa, Włodarskiego, Wojewódzkiego, Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na dzisiejszem posiedzeniu.

3. Podziękowanie Stow. Pomocy dla Młodzieży Akademickiej w Warszawie „Auxilium Academicum” za przyznane subsydjum.

4. Uchwały Magistratu treści następującej:

a) № 738 z dnia 25 czerwca 1921 r.:

„Podając rewizji uchwałę Magistratu № 285 z dn. 4 marca r. b. dotyczącą przyjmowania felczerów do instytucji Wydz. Zdrow. Publ., postanowiono przyjąć w całej rozciągłości warunki, uchwalone na posiedzeniu Przedstawicieli Wydz. Zdrow. Publ. i felczerów, odbytem w dniu 23 czerwca 1921 r.”

b) № 910 z dn. 9 sierpnia 1921 r.:

„Zatwierdzono, w związku z uchwałą Rady Miejskiej № III punkt 3 z dn. 30 czerwca

1921 r., wniosek delegacji Wydz. Zdrow. Publ. № 8 z dn. 22 lipca 1921 r., postanawiając:

1) kierować nadal do szpitala dla umysłowo i nerwowo chorych w Kochanówce wszystkich chorych na ostre choroby umysłowe, wobec tego, że a) miasto nie posiada własnego szpitala dla chorych umysłowych, b) Państwowy Zakład dla umysłowo chorych w Warcie jest przytulkiem, a nie szpitalem oraz c) transportowanie pojedynczych osób do szpitali dla umysłowo chorych w Tworkach lub Kocborowie jest bardzo uciążliwe i kosztowne; chorzy, skierowani do szpitala w Kochanówce, zostaną po pewnym czasie, o ile okaże się, że choroba ich jest chroniczna, przewożeni partjami do zakładu Psychiatrycznego w Kocborowie.

2) kierować chorych wyznania mojżeszowego, ze względu na rytualną kuchnię, do szpitala dla starozakonnych im. małż. Poznańskich, jak to miało miejsce dotychczas.

c) № 917 z dn. 9 sierpnia 1921 r.:

„Zgodnie z uchwałą № 7 delegacji Wydz. Zdrow. Publ. z dn. 22 lipca 1921 r. i w związku z uchwałą Rady Miejskiej № III p. 4 z dn. 30 czerwca 1921 r., postanowiono, wobec prawidłowego funkcjonowania Szpitala dla Dzieci „Anny-Marji” oraz ze względu na trudności natury technicznej i finansowej, uznać otwieranie specjalnego Oddziału Dziecięcego w szpitalu miejskim w Radogoszczu za niewskazane.”

d) № 940 z dn. 12 sierpnia 1921 r.:

„Zaakceptowano uchwały Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej w Łodzi z dn. 9 sierpnia 1921 r. w sprawie dokonania ostatecznego rozrachunku między Magistratem m. Łodzi i Konsorcjum byłych dzierżawców Gazowni Miejskich w Łodzi i postanowiono przesłać je Radzie Miejskiej do zatwierdzającej wiadomości.”

a) uchwały Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej z dn. 9 sierpnia 1921 r.:

„1. p. Wojewódzki zaznajamia obecnych o rezultacie dokonanego rozrachunku przez K-sję 6-ciu, a mianowicie:

Konsorcjum winno Magistratowi marek 2 027,683,82 natomiast Zarząd Miejski winien 2,258,006,40, skąd Zarząd Miejski winien zapłacić Konsorcjum mk. 230,322,58 (p. załączniki), które jednak wskutek nałożenia aresztu w dniu 12 marca 1920 r. przez komornika Suzina w wykonaniu decyzji Sądu Okręgowego w Łodzi dn. 2. III. 21. zabezpieczającej powództwo Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Pol-

skiej, przeciw Konsorcjum w sumie marek 797,275.— z 6% od dn. 2. III. 20 r. oraz kosztami sądowymi; postanowiono tej sumy nie wypłacać do czasu zdjęcia tego aresztu

2. Co do kaucji w talonach Banku Handlowego i Banku Kupiectwa Łódzkiego, talonów wywiezionych do Rosji, postanowiono napisać do tych banków, że ze strony Zarządu Miejskiego nie zachodzą przeszkody w uregulowaniu między Konsorcjum a bankami temi sprawy tych kaucji z uwzględnieniem jednakże wyrażonego wyżej aresztu.

3. W sprawie funduszu szpitalnego, który do dn. 15 sierpnia 1921 r. wyłącznie z procentami wynosi mk. 1,359,191,01 Konsorcjum wnosi do Magistratu 6% obligacje m. Łodzi na sumę mk. 231,700.—, zakupionych za mk. 195,332,20 i 5% pożyczki państwowej na sumę mk. 393,600.— kupionych za mk. 324,353,20, obciążając fundusz szpitalny kwotą marek 519,685,40 (cena kupna papierów). Konsorcjum winno wpłacić gotówką mk. 839,505,61, z której odlicza się mk. 8159,25 za bieżące kupony do dn. 15/VIII 1921 r.; od wręczających się 6% obligacji i 5% pożyczki państwowej.

Kwota mk. 839,505,61 powstała z obliczenia podług ceduły giełdowej z dn. 8. VIII. 21 r. wartości przedwojennej 4½ i 5½ łódzkich listów zastawnych, t. j. po 250 mk. za 100 rbl. za niewylosowane i po 216.— za wylosowane, znajdujące się obecnie w Banku Państwa i w Banku Wołżańsko-Kamskim w Rosji na ogólną sumę rbl. 222.2000.—, kupionych za rubli 196.893.84.

Do sumy mk. 1,359,191,01 doliczyć należy wpłacone przez Konsorcjum do Magistratu w ciągu dzierżawy stosownie § 2 kontraktu z dn. 23/IV 1914 r. — 22 raty po rb. 16,250.— licząc po 216 mk. 772.200.—

Obecni przyjęli jednogłośnie, zatwierdzając złożone sprawozdanie.

Wybrano:

1. Do Komitetu Związku Specjalnego dla budowy i wykorzystania linii kolejowej Łódź—Rogów—Rawa (zg. z § 9 statutu)—na delegatów: inż. L. Koźmińskiego, inż. G. Praszkieta, F. Kalużyńskiego, inż. A. Goldberga,

2. Do Komitetu Związku Specjalnego dla budowy i wykorzystania linii kolejowej Łódź—Rokiciny—Tomaszów (zg. z § 9 statutu)—na delegatów: inż. J. Klocmana, inż. G. Praszkieta, F. Kalużyńskiego, inż. A. Goldberga.

(Uchwalono:

A. W sprawach objętych porządkiem dziennym.

I. W sprawie zaciągnięcia ze Skarbu Państwa pożyczek w kwocie marek 20.000.000.— i marek 19.250.000.— oraz zaciągnięcia pożyczki mk. 25.000.000.— na zakup węgla górnośląskiego dla Gazowni Miejskiej.

z powodu braku quorum kwalifikowanego — uchwał żadnych nie powzięto.

II. W sprawie udzielenia subsydjum Instytutowi Oświaty i Kultury im. Staszica w Warszawie.

przejsć nad sprawą do porządku dziennego.

III. W sprawie podwyższenia subsydjum przyznanego Zarządowi Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 872 z dnia 27 lipca r. b., postanawia

1) przyznane Zarządowi Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej subsydjum na r./adm. 1921 podnieść z marek 75.000.— do mk. 200.000.— z warunkiem, że w okresie zimowym Zarząd urządzi 10 koncertów ludowych;

2) podwyższyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r./adm. 1921 poz. 6 tyt. IV, dz. Vb wydatków z marek 75.000.— do mk. 200.000.—;

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie udzielenia jednorazowego subsydjum Tow. Naukowemu Warszawskiemu.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 754 z dnia 28 czerwca 1921 r., postanawia

1) przyznać Tow. Naukowemu Warszawskiemu, tytułem jednorazowego subsydjum, kwotę mk. 50.000.—

2) w związku z tem utworzyć w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r./adm. 1921 w wydatkach dz. Vb, tyt. IV nową pozycję

9 — Subsydjum dla Towarzystwa Naukowego Warszawskiego — w kwocie mk. 50,000.—;

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie udzielenia subsydjum Zw. Strzeleckiemu Okręgu Łódzkiego.

przejsć nad sprawą do porządku dziennego.

VI. W sprawie wyasygnowania mk. 50.000.— na zasilenie funduszystypendjalnego „Obrony Łwowa”

Rada Miejska, przychylając się do wniosku k-syj skarbowej i do spraw ogólnych, postanawia wobec tego,

1) iż R. M. udzieliła już wsp. Komitetowi jednorazowe subsydjum w r./adm. 1919/20;

2) że podanie skierowane zostało do Zarządu Gazowni Miejskiej, który ze swej strony przyznał również pewną subwencję,

nie przychylić się do wniosku Magistratu № 802 z dn. 8 lipca 1921 r.

VII. W sprawie przemianowania ul. Cesarskiej na ul. Sejmovą.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 847 z dnia 19 lipca 1921 r. oraz w związku z właściwą aprobatą Województwa Łódzkiego, Oddz. Sztuki i Kultury, postanawia

1) przemianować ul. Cesarską na ul. Sejmovą;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VIII. W sprawie zawarcia kontraktu na wierzcho - czynszową dzierżawę nieruchomości № 1411 (rej. hyp. № 469) położonej w m. Łodzi.

zgodnie z życzeniem Magistratu — zdjąć sprawę z porządku dziennego.

IX. W sprawie podwyższenia opłat za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu dla umysłowo i nerwowo-chorych w Kochanówce.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 911 z dnia 9 sierpnia 1921 r., postanawia

1) podwyższyć z dn. 1 lipca 1921 r. opłatę za leczenie i utrzymanie chorych w szpitalu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kochanówce z mk. 260.— do mk. 350.— za chorego dziennie;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie wprowadzenia zmian do statutu o podatku szkolnym w Łodzi.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 908 z dn. 9 sierpnia 1921 r., postanawia:

1) podnieść w § 3 statutu do mk. 60.000.— kwartalnie dochód z z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę; wzgl. uposażenie służbowe,

2) nadać § 5 statutu brzmienie następujące:

Platnicy podatku dzielą się na klasy i opłacają rocznie podatek w następującej wysokości:

Klasa I. Przedsiębiorstwa przemysłowe, zatrudniające powyżej 1000 pracowników po mk. 1.400.—, od 500 do 1000 pracowników po mk. 1.000.—, od 200 do 500 pracowników po mk. 800.—, od 50 do 200 pracowników po mk. 600.—, poniżej 50 pracowników po mk. 400.—, od każdego pracownika, pobierającego zapłatę w danem przedsiębiorstwie, właściciel przedsiębiorstwa opłaca za siebie mk. 420.—.

Klasa II. a) Banki, domy handlowe, komiśowe i ekspedycyjne, hurtowi składnicy towarów sukiennych, kupcy kupujący patenty I kategorii — mk. 20.000.—,

b) kupcy kupujący patenty II kategorii, hotele i restauracje I i II kategorii — mk. 12.000.—,

c) kupcy i restauracje III kategorii — mk. 3.000.—,

d) inni handlujący po mk. 1.000.

Klasa III. Właściciele nieruchomości opłacają podatek szkolny za rok 1921 w 5-krotnej wysokości miejskiego podatku szacunkowego.

za rok 1920, nie mniej jednak, jak mk. 420.—, a gdy posiadają 1/2 morgi—nie mniej, jak mk. 720.—.

Klasa IV. Osoby, należące do wolnych zawodów: adwokaci, lekarze i t. p. — po mk. 10.800.—.

Klasa V. Wszystkie inne osoby mk. 420.—.

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XI. W sprawie zatwierdzenia statutu o podatku od piwa:

1) rozesłanie projektu statutu uznać za pierwsze czytanie.

2) Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 944 z dn. 12 sierpnia 1921 r., zatwierdza w 2-iem i 3-iem czytaniu.

Statut o podatku od piwa na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi.

§ 1.

Od piwa, warzonego w Łodzi pobierany będzie na rzecz miasta podatek w wysokości 50% akcyzy państwowej.

Podatek powyższy wpłacany będzie bezpośrednio przez administrację browarów do kasy miejskiej po upływie każdego miesiąca, nie później, niż 15-go następnego miesiąca.

UWAGA: Za opóźnienie pobrana będzie kara w wysokości 5% miesięcznie od sumy należnej opłaty.

§ 2.

Od wszelkiego piwa i porteru krajowego, opłacającego akcyzę na rzecz Państwa, przywożonego do m. Łodzi, pobierany będzie podatek na rzecz miasta w wysokości 6 mk. od litra lub butelki.

Od wszelkiego piwa i porteru zagranicznego, przywożonego do m. Łodzi pobierany będzie podatek w wysokości 30 mk. od litra lub butelki.

§ 3.

Przy wywozie piwa z Łodzi przyznaje się całkowity zwrot pobranego przez inne miasta podatku

pod warunkami, które będą oznaczone w przepisach wykonawczych.

§ 4.

Za uchylenie się od opłaty (lub zmniejszenie jej, pobierana będzie kara w wysokości 10-cio krotnej należnego miastu podatku.

Przy następnem uchylaniu się od podatku winny może być pociągnięty do kary w wysokości 20-krotnej opłaty.

§ 5.

Statut niniejszy obowiązuje od chwili ogłoszenia go przez Magistrat m. Łodzi w drodze urzędowej.

§ 6.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat po porozumieniu się z Urzędem Akcyz i Monopolów Państwowych w Łodzi.

XII. W sprawie zatwierdzenia statutu o podatku od biletów pasażerskich i bagażu pasażerskiego na normalnych kolejach żelaznych.

1) rozesłanie projektu statutu uznać za pierwsze czytanie,

2) Rada Miejska, w związku z uchwałą Magistratu № 943 z dn. 12 sierpnia 1921 r., zatwierdza w 2-iem i 3-iem czytaniu

Statut o podatku na rzecz m. Łodzi od biletów pasażerskich i bagażu pasażerskiego na normalnych kolejach żelaznych.

§ 1.

Od każdego biletu pasażerskiego na wyjazd z m. Łodzi normalnymi kolejami żelaznymi pobierana będzie dopłata, jako podatek na rzecz m. Łodzi.

§ 2.

Od każdej sztuki bagażu pasażerskiego, oddanego do ekspedycji na normalnych kolejach żelaznych, pobierana będzie od zdającego bagaż dopłata, jako podatek na rzecz miasta.

§ 3.

Wysokość podatku na rzecz miasta na normalnych kolejach żelaznych wynosi:

a) od biletów pasażerskich: jednorazowych — w klasie I-ej — mk. 25.—, w klasie II-ej — mk. 15.—, w klasie III-ej — mk. 8.—; sezonowych (za każdy miesiąc) w klasie I-ej — 200.—, w klasie II-ej — mk. 150.—, w klasie III-ej — mk. 80.—;

b) od bagażu pasażerskiego: mk. 10.— od każdej sztuki bagażu, oddanego do ekspedycji, bez względu na klasę.

UWAGA. Bilety pasażerskie, jak również bagaż pasażerski, w promieniu 24 klm. od m. Łodzi nie podlegają opodatkowaniu.

§ 4.

Od biletów wolnej jazdy, uczniowskich, dzieciennych oraz ulgowych dla rodzin pracowników kolejowych podatek powyższy nie pobiera się.

§ 5.

Podatek na rzecz miasta jest pobierany przez funkcjonariuszów kolejowych (ewentl. kasy biletowe) jednocześnie z opłatą należności za bilet jazdy lub przewóz bagażu pasażerskiego.

§ 6.

Zarządy normalnych kolei żelaznych obowiązane są wpłacać podatek do kasy miejskiej w ciągu następnego po pobraniu podatku miesiąca.

§ 7.

W celu sprawdzenia prawidłowego poboru podatku na rzecz miasta, Magistratowi, w porozumieniu z Zarządami kolei normalnych, służy prawo wglądu do ich ksiąg i innych dowodów, co do wpływów z podatku niniejszego.

§ 8.

Na koszty, które powstaną dla Zarządów kolei żelaznych, z powodu wprowadzenia niniejszego podatku, odlicza się od sumy pobranego podatku na rzecz tych Zarządów 5%.

§ 9.

Niniejszy statut wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od daty opublikowania przez Magistrat w drodze urzędowej.

B. poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłośni—

I. W sprawie remontu szpitali: Marji Magdaleny i dla lekko-grażliczych w Chojnach—

następujący wniosek fr. P. P. S.:

Rada Miejska postanawia:

1) wyasygnować na cel powyższy do dyspozycji Wydz. Zdrow. Publ. kwotę mk. 1.500.000.—,

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie zbadania działalności Oddz. Brukarskiego.

W związku z właściwą interpeacją r. Rapalskiego i tow. z dn. 22 czerwca 1921 r. Rada Miejska postanawia:

1) wyłonić k-sję w składzie 5 osób dla szczegółowego zbadania gospodarki Oddz. Brukarskiego przy Wydz. Budownictwa,

2) powołać do rzezzonej k-sji członków R. M.: L. Arnda, M. Helmana, F. Kalużyńskiego, St. Rapalskiego i R. Stupnickiego.

III. W sprawie interpelacji: a) r. Rapalskiego i tow. o skwestrze 2-go Zakładu kąpielowego przy ul. Killińskiego 120, b) r. Drabarka i tow. o kompetencji Rady Nadzorczej Gazowni Miejskiej—

zgodnie z życzeniem Magistratu wnieść sprawę na porządek dzienny najbliższego posiedzenia Rady Miejskiej.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 10 min. 5 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) St. Rapalski.

Prowadzący protokół: P. Rundo.

Z działalności Urzędu Mieszkaniowego w Łodzi.

Dokończenie sprawozdania z działalności Urzędu Mieszkaniowego przy Magistracie m. Łodzi za r. 1920. (Patrz № 33 i 35 Dz. Z. m. Ł.)

Dział V.

Dział kontroli.

Dział kontroli utworzony został w sierpniu 1920 r. Działalność jego opiera się na Rozporządzeniu Min. Zdr. Publ. z dnia 28, 12, 19 w przedmiocie wykonania Ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ustaw № 3 ex 1920) i ma za zadanie dostarczania przez wywiadówców wykazów pomieszczeń, podlegających w całości lub częściowo rekwizycji, dokonywanie oględzin wszelkich pomieszczeń, oraz sprawdzanie na miejscu okoliczności w sprawach spornych. Za czas od 27/9, 20 do 31/12, 1920 r., Dział kontroli dokonał:

dla Biura Pośrednictwa — 359 wywiadów i sprawozdań, dla Działu Rekwizycji Lokali i Pomieszczeń — 561, dla Działu Rekwizycji poszczególnych pokoi — 1006, oraz różnych poleceń, związanych z ponownym zbadaniem, sprawdzeniem okoliczności na miejscu — 471. — Ogółem Dział ten miał do załatwienia w przeciągu z górą 3 miesięcy 2397 spraw. —

B. Urząd Rozjemczy dla spraw najmu.

Funkcjonujący przy Urzędzie Mieszkaniowym, jako sekcja autonomiczna, Urząd Rozjemczy dla spraw najmu działalność swą opiera na Ustawie o ochronie lokatorów z dn. 28, 6, 19 (Dz. Pr. № 52 ex 1919).

Urzędy Rozjemcze dla spraw najmu powołane są do rozstrzygania na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w pomienionej ustawie określonym, do ustalenia tenty dzierżawnej, oraz na wniosek

jednostronny do rozpoznawania wszelkich spraw ze stosunku najmu wynikających.

Znaczne zaostrenie się stosunków w czasie wojny pomiędzy lokatorami i właścicielami domów wytworzyło właśnie tę konieczność powołania do życia specjalnych urzędów o charakterze pojedynczym, któreby przy udziale przedstawicieli obu zainteresowanych stron, t. j. lokatorów i gospodarzy (ławników), rozpoznawały wszelkie sprawy, wynikłe na tle za targu mieszkaniowego. Jak owocną była działalność w okresie sprawozdawczym Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu przy Urzędzie Mieszkaniowym, Posiedzeń Sądowych odbyło się r. 1920 87.

Wykaz ruchu spraw za czas od 1 — I — 1920 r. — 1 — I — 1921 r.

Pozostało na 1/I 1920 r. Otrzymano 39. 1082.

Rozpoznano. Nierozpoznano 1124. 7.

1124 rozpoznanych spraw były na wokandzie 1950 razy. Dla ustalenia bowiem za lokale sporne wysokości tenty dzierżawnej, obecnie strony obowiązującej, przede wszystkim Urząd winien był posiadać dane, dotyczące się tenty dzierżawnej, płaconej w roku 1914 za wyżej wspomniane lokale. Ponieważ w większości wypadków obecni właściciele domów udowodnić takowej nie byli w możności, przeto i sprawy z konieczności musiały być odraczone w celu: albo zbadania lokatora, który w roku 1914 sporny lokal dzierżawił i ile za niego płacił, albo wydelegowanie komisji, w celu oględzin lokalu i określenia za takowej wysokości tenty dzierżawnej z roku 1914. —

Komisji na miejscu odbyło się — 247.

Komisji dokonano od 1 — I 1920 r. do 1 — I — 1921 r.

Dla oceny lokali w nowozbudowanych domach — 86. Dla oceny lokat

li wobec zmiany ich składu i charakteru - 68. Dla oceny lokali o ile strony nie mogły ustalić ceny z 1914 r. — 113.

Od 1 Stycznia 1920 r. Skierowano przez strony spraw — 875.

Skierowano z decyzji Sądów Pokoju — 122.

Skierowano z decyzji Sądu okręgowego — 5.

Skierowano przez Urząd Walki z Lichwą — 80.

Otrzyma no spraw:

od 1 Stycznia 1920 r. — 1 Stycznia 1921 r.

od właścicieli nieruchomości — 585

od lokatorów 497.

Najwyższa tenuta dzierżawna, ustalona przez Urząd Rozjemczy (N. spr. 920), wynosi 220825 mk. w stosunku rocznym.

Najniższa tenuta dzierżawna, ustalona przez Urząd Rozjemczy (N. spr. 442), wynosi 60 mk. w stosunku rocznym.

Polubownie załatwiono spraw 176.

Ustalono cenę najmu na lokale fabryczne w 13 sprawach.

Ustalono cenę najmu na następujące lokale Urzędów Państwowych.

Dyrekcji Okręgowej Robót Publ. Województwa Łódzkiego (№ spr. 168).

Urzędu Celnego (№ spr. 205).

Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją (№ spr. 357).

Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej (№ spr. 619).

Ministerstwa Poczty i Telegrafów (№ spr. 808).

Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (№ spr. 855).

Warszawskiej Dyrekcji Kolei Państw. lokal St. Miejskiej (№ spr. 856)

Dowództwo Okr. Gen. Łódzkiego

Wydz. Budow.-Kwat. (№ spr. 920).

Izby Skarbowej Łódzkiej (№ spr. 843).

Województwa Łódzkiego (№ spr. 1019).

Prezydium Policji (№ spr. 114).

Urząd rozjemczy ustalał: terminy zastosowania podwyżki dekretowej, a także cenę najmu w lokalach mieszanych, t. j. prywatnych, w których

prowadzono handel. lub interes przemysłowy, ustalał również wysokość zaległego komornego za cały czas wojny i redukował komorne za brak wody, wanny, ogrzewania centralnego i t. p., o ile te wygody były w 1914 roku. —

C. Inspekcja Mieszkaniowa

Drugą sekcją autonomiczną Urzędu Mieszkaniowego jest Inspekcja Mieszkaniowa. Powołana do życia na mocy art. 18 Dekretu o ochronie lokatorów i zapobieganiu brakowi mieszkań (Dz. Pr. № 8. z dn. 25, 1, 19), działalność swą opiera Inspekcja na przepisach Regulaminu Min. Zdr. Publ. z dn. 25, 3, 19. Rządzącej się autonomicznie, z wybitnym udziałem przy rozstrzyganiu spraw czynnika społecznego, prawodawca zakreślił Inspekcji Mieszkaniowej szerokie, nader ważne pole działalności:

Wytycznymi tej działalności są; zapobieganie i usuwanie braków w mieszkaniach i popieranie wśród szerokich mas kultury mieszkaniowej.

Dla osiągnięcia tego celu pomieniony Regulamin nakłada na Inspekcję następujące obowiązki:

Szczegółowe oględziny mieszkań i pomieszczeń, dbałość o ich czystość i suchość, wogóle zwiędzanie nowobudowanych domów i występowanie do władz z odpowiedniami wnioskami, opieka nad dziećmi, oraz oddziaływanie wychowawcze w kierunku utrzymywania mieszkań przez lokatorów w stanie higienicznym.

Już z powyżej ogólnikowo tylko wymienionych obowiązków wynika, jak doniosła rola w sanacji stosunków mieszkaniowych przypada w udziale Inspekcji Mieszkaniowej.

Zupełna prawie stagnacja w zakresie budownictwa, drożyzna materiałów, niepomyślne warunki gospodarcze właścicieli domów były powodem, że z każdym dniem w okresie sprawozdawczym ilość mieszkań częściowo zdewastowanych, nienaprawianych podczas całego szeregu lat, wciąż wzrastała. Najdrobniejsze nawet przeróbki i naprawy wobec

braku środków materialnych nie były przez gospodarzy uskuteczniane. Z konieczności przeto Inspekcja Mieszkaniowa w okresie sprawozdawczym działalność swą skierować musiała głównie w kierunku usuwania braków zarówno budowlanych, jak i higienicznych w mieszkaniach i budynkach mieszkalnych.

Poniżej umieszczona tabela najdobitniej świadczy o owocnej pracy Inspekcji Mieszkaniowej w tym kierunku.

Charakterystyczną okolicznością jest, że na 2308 wniosków o interwencję, jakie w okresie sprawozdawczym wpłynęły od lokatorów (w przeważającej większości) do Inspekcji Mieszkaniowej, polubownie załatwiono tylko 344. Wielokrotnie notowano ze strony właścicieli domów ignorowanie wydanych przez Inspekcję zleceń, pomimo zagrożenia grzywną, częstokrotne wypadki szykan, stosowanych ze strony gospodarzy do lokatorów, którychby się chcieli pozbyć przez celowe zapuszczenie domów, utrudnianie korzystanie z instalacji kanalizacyjnej, wodociągowej, zamykanie dołów biologicznych — usprawiedliwia ostatnio wymienioną cyfrę.

Co się zaś tyczy szerzenia wśród mas kultury mieszkaniowej, to logika rzeczy dyktuje, że o rozwiązaniu tego zagadnienia wobec wciąż potęgującego się głodu mieszkaniowego, skutkiem którego 1 izbę — zwłaszcza na krańcach miasta z konieczności zamieszkiwać musi kilka osób, częstokrotnie nawet 2 rodziny — w okresie sprawozdawczym przez Inspekcję Mieszkaniową nie mogło być mowy.

Ponieważ podział Inspekcji na 6 okręgów, każdy o własnym biurze, okazał się niepraktyczny dokonano dn. 1, V, 20 reorganizacji, polegającej na tem, że wszelkie sprawy, dotyczące Inspekcji, skoncentrowano w jednym biurze, kasując biura okręgowe.

Poniższe zestawienie cyfrowe daje ścisły obraz działalności Inspekcji

Mieszkaniowej za okres sprawozdawczy: od 1 — I — 1920 r. do 1 — I — 1921 r.

Wpłynęło spraw ogółem — 2626.
Załatwiono spraw ostatecznie — 1180.

Pozostaje do załatwienia spraw — 1546.

Z tego: Wpłynęło spraw na skurek skarg i zażaleń — 2303.

Wpłynęło spraw z własnej inicjatywy człon. Inspekcji — 323. Razem — 2626.—

Załatwiono spraw ostatecznie — 1180.

Do wykonania w terminach z I i II zleceniem Inspekcji — 249.

Bez wskazania terminów wykonania w spr. lokali dla dozorców domowych — 99 (do czasu opróżnienia wolnego lok.)

W Urzędzie Mieszkaniowym w celu uchwalenia proponowanych kar przez Insp. Mieszk. dla decyzji Wydz. Bud. i t. p. — 178.

Spraw bez uchybień z własnej inicjatywy — 323.

Spraw w toku — 597. Razem — 2626.—

Ilość wystąpień do Urzędu Mieszk. o zastosowanie kar za niewykonanie zleceń Inspekcji — 134.

Pobrano kar na ogólną sumę Mk. 7,500.—

Umorzono kar na ogólną sumę Mk. 12, 850.— z powodu wykonania zleceń.

Usunięto wilgoć w spr.—21. (izolacja podłóg, otynkowanie ścian gipsem, osuszenie i t. p.)

Opróżniono mieszkań i pokoiów — 68. (brak światła dzienn. przeludnienie, wilgoć, pod schodami i t. p.)

Odświeżono — 34. (mieszkania, kuchnie, suteryny, dezynfekcja i t. p.)

Naprawiono — 202. (pokrycie dachu, piece i paleniska, okna, drzwi, ściany, sufity i t. p.)

Ulepszono warunki ustępowe — 19. (odnowienie przykryć dołowych, naprawa dołów, napr. ustępów i t. p.)

Różne — 258.— (oczyszczenie gór i piwnic, reper. studni, dostarczenie wody lokatorom, oświetlenie klatek schodowych i t. p.)

Załatwiono spraw polubownie — 344.—

Spraw nieuzasadnionych — 234.—
(po stwierdzeniu na miejscu okazało się, iż pretensje były niesłuszne lub też nadawały się do sądu).

Spraw z własnej inicjatywy — bez uchyleń uznano jako załatw. 323.—

Ogółem spraw — 1502.—

Posiedzeń Kolegium Inspekcji odbyło się — 24.

Zagadnienia komunalne.

W sprawie walki z drożyzną.

W prezydjum Rady ministrów odbyła się dn. 29 sierpnia r. b., konferencja w sprawie walki z drożyzną — pod przewodnictwem p. prezydenta ministrów oraz przy współudziale ministra aprowizacji p. Grzędzińskiego. Poza tem obecni byli między innymi przedstawiciele rolników, miast, kooperatyw i zainteresowanych zawodów.

Pan prezydent ministrów zagajając podniósł, że wobec dobrych, a w nielicznych okolicach kraju nawet obfitych, zbiorów — jest zupełnie anormalnem zjawiskiem podwyższanie bezustanne cen chleba i innych artykułów. Wedle niezupełnych jeszcze obliczeń obecnie już stwierdzić należy, że ilość zboża w państwie tak ozimego, jak i jarego będzie przynajmniej dwa razy tak wysoka, jak w roku ubiegłym. Wobec tego, że w ubiegłym roku, mimo, iż bolszewicy zabrali około 45.000 wagonów, dokupiono tylko 25.000 wagonów zboża, — jest rzeczą aż nazbyt widoczną, że w tym roku zboża własnego wystarczy nam na dostatek nawet wyżywienie. Wprawdzie ziemniaki wskutek posuchy znacznie ucierpiały, ostatnie jednak deszcze przyniosły poprawę, tak, że ogólny stan ich jest dość zadawalający. Środki ochronne, które rząd przygotowuje, powinny utrzymać zboże w kraju, co wobec obfitości tego produktu przyniesie jego potaniecie.

W czasie obecnym, gdy jeszcze obszary dworskie naogół niewiele

zobża rzuciły na targ, a mała własność czyni to zwykle po zasiewach, gdy rozmaici spekulanci wykupują je, mając nkdziej wywozu poza granicę państwa, zboże jest najdroższe. To jednak minie. Koniecznem jest, ażeby społeczeństwo miało trochę rozwagi i pomagało rządowi w przedsięwzięciu tej akcji. Anomalią są ceny gotowych artykułów w stosunku do produktów surowych. Powodem są tu liczni pośrednicy, zarabiający tak na konsumencie, jak i na producencie.

Rządowi, który prowadzi walkę z drożyzną, zależy na opinii, wyrażonej przez przedstawicieli jednej i drugiej strony, jak również na współudziale szerokich warstw społeczeństwa. Opinię tę rząd postera się w całej rozciągłości zużytkować, do czego zmierza niniejsza ankieta.

Następnie minister aprowizacji podał pod obrady kwestję przepuszczalnych ilości zapasów, ceny zboża, kosztów handlowych, przemiału i wypieku.

Kronika miejska.

— **W sprawie kredytów aprowizacyjnych.** W związku z wprowadzeniem wolnego handlu, udał się prezydent Rzewski do Warszawy, celem zasięgnięcia informacji w sferach miarodajnych o wysokości i warunkach kredytu aprowizacyjnego dla Łodzi.

W Min. Aprowizacji oświadczono, że z pięć miliardowego kredytu aprowizacyjnego przyznanego przez Rząd, jeden miliard przeznaczają się dla miast, zaś cztery miliardy otrzymają producenci, właściciele młynów, przedsiębiorstwa (aprowidujące swoich robotników), kółka rolnicze i instytucje współdzielcze.

Wobec oplakanego stanu finansowego miast, Min. Apr. w obawie, aby kredyty aprowizacyjne nie były użyte na pokrycie deficytów budżetowych, postanowiło nie udzielać kredytu w gotówce, lecz w naturze i tylko za pośrednictwem Towaryst-

wa Aprowizacji Miast Polskich Ziemi Wschodnich, przyczem każde miasto pragnące korzystać z kredytu musi przedstawić gwarancję dwóch instytucji bankowych, dodać należy, że miasta nie należące do Tow. Aproprowizacji korzystać z kredytu bezpośrednio nie mogą.

Repartycja kredytu przedstawia się następująco: Warszawa otrzymała 240 milionów, Łódź — 100 milj., Lwów — 55 milj., Kraków — 50 milj., Poznań — 45 milj., Sosnowiec i Lublin po — 24 milj., Częstochowa — 22 milj., Radom — 15 milj. Kalisz i Piotrków-po 11 milj., Pabjanice 10 milj. Tomaszów-Mazow. 7 milj., Zduńska Wola — 5 milj., Łowicz 4 milj., Zgierz 4 $\frac{1}{2}$ milj. i t. d.

Do jakiego stopnia kredyty te są niewystarczające, wynika z obliczenia, że wartość dwu tygodniowego zapasu mąki dla Warszawy wynosi ośm miliardów marek, a dla Łodzi — cztery miljardy. — Wobec tego udzielony kredyt jest zaledwie kropką w morzu i na poprawę sytuacji aprowizacyjnej miast wywrze wpływ minimalny.

Cyfry powyższe uwidaczniają jaszkrawo upośledzające traktowanie ludności miejskiej przez Rząd, który z pięćo-miljardowego kredytu lwią część przeznaczył na zapomogi dla producentów wyzyskujących konsumenta miejskiego.

Aproprowizacja miast wobec szczupłego funduszu obrotowego zależeć więc będzie od szybkości obrotu, względnie od szybkiego regulowania należności za żywność.

W związku z olbrzymiem zadaniem jakie spadło na Tow. Apr. M. P. z racji powierzenia mu repartycji kredytów aprowizacyjnych, przekształca się ono na towarzystwo akcyjne. Członkami tow. będą miasta, oraz centrale instytucji współdzielczych Zarząd towarzystwa rozesłał do wszystkich miast projekt uchwały dla przedłożenia Radom Miejskim, celem zaakceptowania projektowanych zmian w statucie towarzystwa.

Dotychczasowe udziały miast, których wartość dzięki sprawnej dzia-

łalności towarzystwa powiększyła się wielokrotnie, będą zmienione na akcje.

Dodać należy, że miasto nasze posiadające udział w wysokości pierwotnej 350 tys. mk., otrzymało w ciągu roku żywności za dwadzieścia z górą milionów, przyczem korzysta ze znacznego kredytu trudności 6—7 miesięcznego. Umożliwiło to Wydziałowi Zaprowiantowania Miasta wybrnięcie z w najcięższym okresie.

— W sprawie wolnego handlu węglem. Ministerstwo Przemysłu i Handlu zawiadomiło Magistrat za pośrednictwem kierownika departamentu p. Peplowskiego, że wobec wprowadzenia z dniem 1 października r. b. wolnego handlu węglem, począwszy od tej daty przerwane będą wszelkie dostawy dla miasta na warunkach dotychczasowych. Ludność zmuszona będzie zaopatrywać się w węgiel bezpośrednio u sprzedawców.

Magistrat po otrzymaniu tego zawiadomienia zwrócił się do Min. P. i H. z protestem przeciwko powyższemu zarządzeniu wskazując na to, że węgiel będzie skupiony przez przedsiębiorców prywatnych, którzy podczas największych mrozów sprzedawać będą węgiel po cenach paskarskich, co uniemożliwi uboższej ludności nabywanie opału i przyczyni się do wzmożenia chorób w naszym mieście. Ucierpią również z tego powodu fabryki, a zwłaszcza instytucje użyteczności publicznej. To też wprowadzenie wolnego handlu węglem może wywołać skutki katastrofalne.

Dla poparcia swego protestu Magistrat wskazuje na konsekwencje wprowadzenia wolnego handlu zbożem; które tak fatalnie zaciążyły nad ludnością.

Jednocześnie Magistrat zwrócił się do większych miast z propozycją przesłania analogicznego protestu do Min. P. i H.

W związku z powyższą sprawą odbyła się w Państwowym Urzędzie Węglowym narada, w której wziął

udział nowy ławnik Wydziału Zaprowiantowania Miasta p. Wilezyński.

Ławnik Wilezyński złożył w imieniu Magistratu protest przeciwko wprowadzeniu wolnego handlu węglem, poparty przez obecnych na naradzie przedstawicieli innych miast. Dodać należy, że przedstawiciele przemysłu zajęli również stanowisko krytyczne.

— **Osobiste.** Wobec ustąpienia ze swego stanowiska p. Nakielskiego, kierownictwo Wydziału Zdrowotności Publicznej obejmuje nowowybrany ławnik, p. Joël.

Wobec ustąpienia ławnika Wydziału Opieki Społecznej, p. Macińskiego, tymczasowo powierzono kierownictwo tegoż wydziału p. Wisławskiemu.

Wobec rezygnacji wiceprezydenta inż. Wojewódzkiego, kierownictwo inspekcji przedsiębiorstw miejskich powierzono dotychczasowemu inspektorowi przeds. miejsk. inż. Berginierowi.

Dotychczasowy ławnik Wydziału Budownictwa p. Klimaszewski objął wskutek ustąpienia wiceprezydenta Wojewódzkiego kierownictwo Wydziału Gospodarczego.

Kierownictwo Wydziału Budownictwa obejmuje dotychczasowy ławnik Wydziału Zaprowiantowania, p. Arndt.

— **W sprawie łaźni przy ul. Kilińskiego № 120.** Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej r. Rappalski złożył następującą interpelację:

W dniu 5 sierpnia r. b. na zasadzie sekwestru, 2-gi zakład kąpielowy przy ul. Kilińskiego № 120, który był pod zarządem Magistratu, został oddany prywatnemu przedsiębiorcy Beatlerowi. Zarządzenie powyższe odbija się dotkliwie na biednej ludności m. Łodzi, gdyż przedsiębiorca Beatler zaraz podwyższył ceny biletów o przeszło 200%, zaś bilety do łaźni przeszło o 300%. Ze względów powyższych tasiące robotników i dzieci szkolnych pozbawione są koniecznych dla zdrowia kąpiei.

Wobec szerzącej się obecnie epidemii tyfusa brzuszno, czerwoni i wogóle ze względu na zdrowotność miasta, sekwestra zakładu kąpielowego uważamy za czyn, godzący w najżywniejsze potrzeby mieszkańców miasta, tembardziej, że podług orzeczeń Wydziału Prawnego sekwestr został nałożony bezprawnie.

Wiadomo nam, że przejęcie samego zakładu odbywało się rabunkowo.

Wobec powyższego podpisani zapytują, czy Magistratowi wiadomem było, że na zakładzie kąpielowym przy ul. Kilińskiego № 120 zostanie nałożony sekwestr? Jeżeli tak, to co Magistrat uczynił, aby zapobiec sekwestrowi?

Co Magistrat uczynił, aby zabezpieczyć majątek miasta, będący w zakładzie od zniszczenia w czasie gospodarki Urzędu Sekwestracyjnego?

Co Magistrat zamierza uczynić, aby sekwestr został zmieniony—?

OGŁOSZENIE.

„Wydział Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi ogłasza niniejszym KONKURS na stanowisko bibliotekarza miejskiej biblioteki dzielnicowej dziecięcej. Oferty przyjmuje i udziela bliższych informacji biuro Wydziału (Piramowicza 3, I p. pokój № 3) do dnia 10 września r. b.“

M A G I S T R A T.

OGŁOSZENIE.

Wydział Oświaty i Kultury przy Magistracie m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że zapisy do Miejskiej Szkoły Doksztalczącej dla terminatorów rozpoczną się w dniu 1 września i trwać będą do dnia 10 września r. b. Zapisy przyjmuje kancelarja szkoły w lokalu Miejskie szkoły Handlowej przy ul. Kilińskiego № 108.

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Wydział Gospodarczy Magistratu, Dzielna № 2a wzywa właścicieli mieszkań, gdzie Urząd Mieszkaniowy wyznaczył kwaterek dla oficerów, do realizowania przed 1 października nakazów, wydanych przez Dowództwo Miasta, ponieważ powyższe po oznaczonym terminie przyjmowane nie będą.

Magistrat wypłaca należność za kwatery tylko za czas do dnia 12. kwietnia r. b.—

Magistrat.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

Dnia 7-go września 1921 roku od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.: Aleksandrowskiej 26 kontuar w sklepie (obity blachą cynkową). Aleksandrowskiej 12 Obrus (koloru białego, kratka niebieska).

Dnia 9-go września 1921 roku od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.: Wólczańskiej 164 Zegar. Piotrkowskiej 271 Zegar.

Łódź, dnia 3-go września 1921 roku.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.